

tilliden på, er at køre den almennyttige boligbevægelse i så stramme tøjler, at mange af de ting, Venstres og De Konservatives byrådsmedlemmer rundt om i kommunerne er med til at vedtage, ikke længere kan gennemføres, hvis Venstres, De Konservatives og Fremskridtspartiets ændringsforslag til lovforslaget bliver vedtaget. Er det mon derfor, det er så svært – og også var svært sidste gang – at få Venstre til at svare på nogle spørgsmål, og er det derfor, De Konservative afstår fra at tage ordet, hver gang vi diskuterer det her?

Jeg synes, man sammenfattende kan sige, at Venstre og De Konservative er kommet i meget dårligt selskab, i meget dårligt kammeratskab i denne sag, og jeg synes, det påvirker det, de to partier siger. Jeg synes, det er forstemmende at opleve, hvordan man retter bager for smed.

SF's ønske i denne sag har været at lukke de huller, som vi har en fælles interesse i at gøre noget ved, og rette de fejl, der har været. Men at gå ind og rette bager for smed, som Venstre og De Konservative gør her, og være med til at lægge hele boligbevægelsen i spændetrøje synes jeg er en fantastisk udvikling.

Venstres, De Konservatives og Fremskridtspartiets forslag vil betyde, at stort set alt det, der foregår i boligforeningerne i dag, vil blive forbudt. Alle, der har kendskab til dagligdagen i boligbevægelsen, ved, at de almene sociale problemer i samfundet findes i vid udstrækning i vores boligområder. Der er brug for som aldrig før, at nogle prøver at lave et fællesskab, der fungerer, i disse områder, og netop derfor er det dødsensfarligt at stramme til, så der ikke bliver mulighed for overhovedet at lave sociale tiltag.

Under forslagens behandling i Folketingets Boligudvalg har vi haft besøg af forskellige interessegrupper, og nogle har bl.a. peget på, hvor vigtigt det er at få de sociale tilbud til at fungere i boligområderne. Det er det, som Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet spænder ben for.

I SF er vi tilfredse med, at vi opnår en større revisionsmæssig sikring af det, der foregår i boligselskaberne. Der skabes større synlighed i form af nøgletal, der giver mulighed for større demokratisk kontrol.

Jeg vil godt sige, at vi er glade for, at vi ikke deltager i det dårlige kammeratskab, der gør, at de sociale muligheder i boligselskaberne bliver fuldstændig umuliggjort, og jeg skal afslutningsvis spørge, om De Konservative på et tidspunkt vil deltage i debatten.

Kirsten Jacobsen (FP):

Det var jo rørende; det var virkelig rørende!

Når hr. Villy Søvndal beskylder V og K for at være i dårligt selskab, kan det jo skyldes en forglemmelse eller en bevidst fornægtelse af det faktum, at SF på mange punkter har været i nøjagtig samme selskab, når vi har været enige om sagerne. Det har jeg altid beundret SF for. Jeg har altid beundret SF for at tage stilling til, hvad sagen drejede sig om, og ikke hvilke partier der tilfældigvis havde fremsat forslaget. Men jeg kan forstå, at hvis hr. Villy Søvndal har opbakning i SF's folketingsgruppe, betyder det et holdningsskift, som jeg dybt vil beklage.

Så skal jeg sige noget om ændringsforslagene og inden da konstatere, at de er udtryk for præcis det stik modsatte af, hvad fru Sonja Mikkelsen gav udtryk for. De er nemlig ikke udtryk for mistillid til beboerne; nej, de er udtryk for mistillid til ledelserne. Det er nemlig ledelserne i disse selskaber, som ikke har været sig deres ansvar bevidst over for beboerne. Det er ledelserne i disse selskaber, som ved hjælp af vidtløftige sideaktiviteter har skylden for huslejestigningerne. Vi har lige hørt, hvor vidtløftige disse aktiviteter kan blive, og hvad vi kan se frem til, når lovforslag nr. L 51 bliver vedtaget; så ændringsforslagene er udtryk for det modsatte.

Jeg er enig med fru Sonja Mikkelsen i, at staten ikke skal blande sig i hvad som helst. Men hvis boligselskaberne, erhvervslivet eller andre, som har frihed under ansvar, ikke lever op til den tillid, Folketinget har vist dem, er vi af hensyn til de offentlige kasser og respekten for skatteydernes penge nødt til at sætte en kravlegård omkring de aktiviteter, man kan foretage for andre menneskers penge. Det er det, det handler om, for her drejer det sig ikke om at forbyde nogen som helst aktiviteter. Det drejer sig om at fastslå, at de aktiviteter – om det nu skal være øl og hornmusik og bare damer som i Gellerupplanen eller rideskoler eller bridgeundervisning, eller hvad som helst – skal foregå for beboernes egne penge og ikke, som jeg kan læse meget finurligt i et af hr. Keld Albrechtsens blade, på den måde, man har tænkt sig at gøre det her.

Når pengekassen er slunken, vil man skabe liv osv. osv., og det skal gøres med bestyrelsens velsignelse. Det er vedtaget på generalforsamlingen at pålægge samtlige beboere at betale kontingent til foretagendet, og de, der bor uden for området – alle øvrige indbyggere i Århus – skal betale et symbolsk beløb på 10 kr. for at få del i alle de gratis glæder. Udgifterne skal væl-